

Jaapanlanna täitis suure unistuse ja osaleb Eesti laulupeol

[0](#)

3. juuni 2025



[Siim Jõgis](#)

Jiu Miura ütles, et tema esmane kokkupuude laulupeoga oli YouTube'i vahendusel, kus ta nägi laulupeo videosid ja tal tekkis vastupandamatu soov seal osaleda. Täna ongi neiu jõudnud Eestisse ja õpib Kohila gümnaasiumis. Kooli kooriga lähebki ta sel suvel laulupeole. Foto: Camilla Kännola

8 minutit lugemist

“Laulupeol osalemine on minu jaoks suure unistuse täitumine.” See oleks igati ootuspärane lause Eesti koorilauljalt. Küll aga mõjub ootamatult, kui seda ütleb jaapanlanna. Ja veel puhtas eesti keeles.

Selle lause ütles Kohila gümnaasiumi 11.B klassi õpilane Jiu Miura (17), kes valmistub Kohila gümnaasiumi segakoori koosseisus osalema sel suvel tantsu- ja laulupeol “Iseoma”. Noore jaapanlanna lugu näitab, et eestlastele südamelähedane tantsu- ja laulupeo traditsioon kõnetab inimesi ka teisel pool maailma.

Tuleb välja, et interneti teel levivad laulupeo videoklipid lähevad hinge mitte ainult eestlastele, vaid ka hoopis teistsuguse kultuuritaustaga inimestele. Ka Jiu Miura sattus YouTube'i vahendusel vaatama Eesti laulupidude videosid. Nähtu kõnetas teda nii väga, et musikaalne tütarlaps seadis sihiks ise sellel sündmusel osaleda. Mitte ainult pealtvaatajana, vaid lauljana. Algas planeerimine.

Selleks, et laulupeole pääseda, tuleks elada eelnevalt Eestis, aktiivselt koorielus kaasa lüüa ning pingutada, et just see koor valituks osutub. Jiu Miural kõik need asjad õnnestusid. Ta on pärit Miyagi prefektuurist Jaapanis. See asub Honshu saare idaosas Vaikse ookeani ääres ning on pealinnast Tokyost 325 kilomeetrit põhja pool. Just seal sai alguse tema muusikaline tegevus. Kodumaal mängis ta kitarri ning sellega on ta jätkanud ka Eestis. Oma kitarri ta Jaapanist kaasa ei võtnud, vaid kasutab Eestis sõbralt laenatud pilli ning mängib koolibändis.

Jiu Miura ütles, et tema esmane kokkupuude laulupeoga oli YouTube'i vahendusel, kus ta nägi laulupeo videosid ja tal tekkis vastupandamatu soov seal osaleda. Täna ongi neiu jõudnud Eestisse ja õpib Kohila gümnaasiumis. Kooli kooriga lähebki ta sel suvel laulupeole. Foto: Camilla Kännola

8 minutit lugemist

“Laulupeol osalemine on minu jaoks suure unistuse täitumine.” See oleks igati ootuspärane lause Eesti koorilauljalt. Küll aga mõjub ootamatult, kui seda ütleb jaapanlanna. Ja veel puhtas eesti keeles.

Selle lause ütles Kohila gümnaasiumi 11.B klassi õpilane Jiu Miura (17), kes valmistub Kohila gümnaasiumi segakoori koosseisus osalema sel suvel tantsu- ja laulupeol “Iseoma”. Noore jaapanlanna lugu näitab, et eestlastele südamelähedane tantsu- ja laulupeo traditsioon kõnetab

inimesi ka teisel pool maailma.

Tuleb välja, et interneti teel levivad laulupeo videoklipid lähevad hinge mitte ainult eestlastele, vaid ka hoopis teistsuguse kultuuritaustaga inimestele. Ka Jiu Miura sattus YouTube'i vahendusel vaatama Eesti laulupidude videosid. Nähtu kõnetas teda nii väga, et musikaalne tütarlaps seadis sihiks ise sellel sündmusel osaleda. Mitte ainult pealtvaatajana, vaid lauljana. Algas planeerimine.

Selleks, et laulupeole pääseda, tuleks elada eelnevalt Eestis, aktiivselt koorielus kaasa lüüa ning pingutada, et just see koor valituks osutub. Jiu Miural kõik need asjad õnnestusid. Ta on pärit Miyagi prefektuurist Jaapanis. See asub Honshu saare idaosas Vaikse ookeani ääres ning on pealinnast Tokyost 325 kilomeetrit põhja pool. Just seal sai alguse tema muusikaline tegevus. Kodumaal mängis ta kitarri ning sellega on ta jätkanud ka Eestis. Oma kitarri ta Jaapanist kaasa ei võtnud, vaid kasutab Eestis sõbralt laenatud pilli ning mängib koolibändis.

Jiu Miura ütles, et tema esmane kokkupuude laulupeoga oli YouTube'i vahendusel, kus ta nägi laulupeo videosid ja tal tekkis vastupandamatu soov seal osaleda. Täna ongi neiu jõudnud Eestisse ja õpib Kohila gümnaasiumis. Kooli kooriga lähebki ta sel suvel laulupeole. Foto: Camilla Kännola

8 minutit lugemist

“Laulupeol osalemine on minu jaoks suure unistuse täitumine.” See oleks igati ootuspärane lause Eesti koorilauljalt. Küll aga mõjub ootamatult, kui seda ütleb jaapanlanna. Ja veel puhtas eesti keeles.

Selle lause ütles Kohila gümnaasiumi 11.B klassi õpilane Jiu Miura (17), kes valmistub Kohila gümnaasiumi segakoori koosseisus osalema sel suvel tantsu- ja laulupeol “Iseoma”. Noore jaapanlanna lugu näitab, et eestlastele südamelähedane tantsu- ja laulupeo traditsioon kõnetab inimesi ka teisel pool maailma.

Tuleb välja, et interneti teel levivad laulupeo videoklipid lähevad hinge mitte ainult eestlastele, vaid ka hoopis teistsuguse kultuuritaustaga inimestele. Ka Jiu Miura sattus YouTube'i vahendusel vaatama Eesti laulupidude videosid. Nähtu kõnetas teda nii väga, et musikaalne tütarlaps seadis sihiks ise sellel sündmusel osaleda. Mitte ainult pealtvaatajana, vaid lauljana. Algas planeerimine.

Selleks, et laulupeole pääseda, tuleks elada eelnevalt Eestis, aktiivselt koorielus kaasa lüüa ning pingutada, et just see koor valituks osutub. Jiu Miural kõik need asjad õnnestusid. Ta on pärit Miyagi prefektuurist Jaapanis. See asub Honshu saare idaosas Vaikse ookeani ääres ning on pealinnast Tokyost 325 kilomeetrit põhja pool. Just seal sai alguse tema muusikaline tegevus. Kodumaal mängis ta kitarri ning sellega on ta jätkanud ka Eestis. Oma kitarri ta Jaapanist kaasa ei võtnud, vaid kasutab Eestis sõbralt laenatud pilli ning mängib koolibändis.

“Armastan Kohila gümnaasiumit.”

Kohtume Jiu Miuraga ühel päikesepaistelisel kevadpäeval pärast tundide lõppu Kohila gümnaasiumi õuel. Ta on selles koolis õppinud terve käesoleva õppeaasta. Esmakordselt saabus ta Kohilasse 19. augustil 2024. Kõigepealt lendas ta Tokyost Helsingisse, lend kestis tervelt 14 tundi. Veel praegugi meenutab ta seda kui parajat pingutust. Helsingist tuli ta Tallinnasse ja siis Kohilasse. Siia saabus ta tänu rahvusvahelisele õpilasvahetusprogrammile ASSE. Koos temaga saabus Eestisse veel kaks jaapanlannat, aga nemad ei asunud õppima Kohilas.

Eestisse tuleku valis Jiu ise, aga Kohila pakkus välja ASSE. Raplamaa Sõnumite intervjuu neiuiga on vaheldumisi eesti ja inglise keeles ja kohati tundub, et eesti keeles sobib talle isegi paremini

rääkida. Kuidas on võimalik, et ta on vähem kui aastaga omandanud eesti keele vestlustasemel? “Ma ei teagi. Räägin eesti keeles oma pere ja sõpradega,” sõnas Jiu. Oma pere all peab ta silmas vahetusperet, kelle juures ta Aespas elab. Igal hommikul sõidutab pereisa ta kooli. Enne Eestisse tulekut oli Jiu selgeks õppinud kõige lihtsamad sõnad – tere, aitäh, head aega. Kõik ülejäänud on ta omandanud kohapeal. “Minu jaoks on eesti keel nunnu,” sõnas Jiu. Algu oli muidugi raske. Esialgu ei saanud ta suurt midagi aru, mida ümberringi räägitakse. Kuid kõige lihtsam viis uue keele omandamiseks on viibida keelekeskkonnas ning seda koges ka Jiu. Praegu meenutab ta, et kõige keerulisem oli esimene koolipäev. Eesti keelt ta siis veel ei osanud, keskkond oli võõras ning sõpru õieti polnud. Ent sealt edasi on kõik läinud ülesmäge. Eriti on aidanud see, kui uued sõbrad on suhtlemiseks ise initsiatiivi näidanud. Ta tõdes, et sarnaselt eestlastega on tegelikult ka jaapanlased arglikud ja endassetõmbunud ning samasugusena kirjeldab ta iseennast. Seega aitas väga palju kaasa, kui uued sõbrad tulid ise küsima, kuidas Jiu läheb. Praeguseks on ta eesti keele omandanud suhtlustasemel ning rääkida ja lugeda ta oskab, kuid rohkem raskusi on kirjutamisega. Eesti koolis talle meeldib. Eesti ja Jaapani kooli vahel on mitmeid erinevusi. Nii näiteks tõi neiu välja, et Jaapani koolis on rohkem reegleid ja piiranguid. Seal tuleb kanda koolivormi, mida Kohilas ei ole. Samuti ei tohi seal kanda meiki, värvida juukseid ega kanda ehteid. Veel ühe erinevusena tõstis ta esile, et tema Jaapani koolis käivad ainult tüdrukud, aga Eestis käivad samas koolis poisid ja tüdrukud koos. Esmakordne kogemus oli Jiu jaoks ka Eestimaa talv. Ta ütles, et oleks oodanud isegi rohkem lund, kui päriselt maha sadas. Talvega kaasnesid ka kehalise kasvatus tunnid, kus käidi suusatamas. “Ma olin selles nii halb. Järgmisel päeval jalad valutasi,” meenutas ta suusatunde. Kooliainetest meeldib talle kõige rohkem ajalugu. Üks põhjus on tema sõnul see, et õpetaja on lahke, aga talle pakub huvi ajalugu ka laiemalt – nii Jaapani, Euroopa kui ka Aasia ajalugu. Nüüd on sellele nimekirjale lisandunud veel ka huvi Eesti ajaloo vastu. Jaapani puhul on tema jaoks põnev kõik, mis seostub samuraidega. Eestis koolis käimine on hakanud talle meeldima kohe nii väga, et ta isegi ütles, et armastab Kohila gümnaasiumit. Omajagu elevust tekitas Jiu küsimus eesti toidu kohta. Tavapäraselt ei ole sült välismaalaste hulgas eriti populaarne, aga Jiu ütles, et ta lausa armastab seda. Võrreldes Jaapani ja Eesti toidulauda, on erinevused loomulikult suured. Kui meie jaoks on igapäevane kartuli söömine, siis Jaapanis on selleks riis. Just riisi ta aeg-ajalt igatsebki. Lisaks Kohilale on ta külastanud teisi Eestimaa paiku. Ta luges üles Tallinna, Tartu, Pärnu, Saaremaa, Prangli, Türi ja Hiiumaa.

Unustamatu kogemus

Jiu ütles, et tema esmane kokkupuude laulupeoga oli YouTube'i vahendusel, kus ta nägi laulupeo videosid. “See tegi mind emotsionaalseks. Kohe tundsin, et tahan seal osaleda. Olen praegu väga õnnelik,” ütles ta. Tänavune laulu- ja tantsupidu “Iseoma” saab alguse 3. juulil ning kestab 6. juulini. Sinna on veel kuu aega ning Jiu ütles, et ootab seda väga. Kohila gümnaasiumi segakooris on ta laulnud alates septembrikuust ning harjutanud laulupeo repertuaari. Lemmiklauluna tõstis ta esile Juhan Liivi luuletuse sõnadele kirjutatud laulu “Ta lendab mesipuu poole”. “Ma arvan, et ma nutan, kui selle laulmiseks läheb,” sõnas ta. Loomulikult on noore jaapanlanna jaoks omaette väljakutse lihtsalt eesti keeles laulda. Kõige keerulisema lauluna nimetab ta “Tuljakut”. Tegemist on kiire lauluga, mille kohta ütles Jiu, et seda peab ta kindlasti veel harjutama. Kohila gümnaasiumi segakoori juhendajal Merve Augil on hea meel, et nende koor laulupeole pääses ning Jiu nende kooris laulab. “Mul on südamest hea meel, et meie segakoor sai laulupeole. Meil on segakooris päris palju neid, kes pole kaare all kunagi käinud. Aga eriti hea meel on muidugi selle üle, et Jiu saab seda kogeda ja selle tunde koju Jaapanisse viia,” rääkis Aug.

Jiu on osalenud segakoori proovides septembri algusest saati ja ta on kohal olnud igas proovis, koorilaagris ning isegi lisaproovides. Merve Aug rääkis: “Jiu tutvustas ennast esimeses muusikatunnis ja nii kui kuulsime, et ta on Jaapanis muusikaga tegelenud ja ta kitarri oskab, andsin talle esimeses tunnis kohe kitarri kätte, et muuta klassis laulmist ägedamaks. Nii sai ta kohe koolibändi ja ka segakoori.”

Koolibändi koosseisus on Jiu esinenud mitmel üritusel. Näiteks astuti üles isadepäeval ja jõulude ajal. Aug lisas, et Jiu on kohusetundlik, alati kohal ning ei ütle kunagi ei. “Tean, et ta harjutab kitarri kodus, aga kas ta ka segakoori laule harjutas, seda ma pole uurinud. Igaljuhul on ta eesti keele väga hästi selgeks saanud ja lauldes pole tal mingit aktsenti, loeb, kuulab ja voilà. Talle on muusikas palju antud ja omandab mängleva kergusega oma partii,” rääkis Aug. Ühtlasi avaldas ta lootust, et Jiu saab eesootaval laulupeol unustamatu kogemuse.

“Jiu on nii äge inimene! Alati rõõmus ja naeratab ja on nii positiivne. Selle poolest juba erineb eesti õpilastest, kes vinguvad palju rohkem. Mul on väga hea meel, et kohtusin Jiuga. Meil oli tore aeg ja laulupeol loodan, et ta saab unustamatu elamuse,” iseloomustas Aug noort jaapanlannat.

Omaette lugu on veel eesti rahvariietega, mida Jiu on selga proovinud ning kannab ka laulupeol. Nendega käis ta tutvumas Eesti Rahva Muuseumis Tartus. “Seal oli neid väga palju ja need kõik nägid armsad välja. Nüüd saan neid ise kanda,” rääkis Jiu.

Eesti vs Jaapan

Jiu Miural on jäänud Eestis olla veel loetud nädalad. Pärast laulu- ja tantsupidu läheb ta tagasi kodumaale ning jätkab õpinguid seal. Kuna Eesti ning Jaapani õppekavad on ühitatavad, saab ta kodumaal jätkata õpinguid 12. klassis ning ei pea 11. klassi kordama. Sarnaselt Eestiga on ka Jaapanis kaksteist klassi ning kui ka see saab lõpetatud, plaanib ta jätkata õpinguid kõrgkoolis. Mis erialal täpsemalt, ta praegu veel öelda ei osanud. Seda küsimust on ta palju arutanud oma emaga. Ühest küljest tõmbab teda tagasi Euroopasse, kuid lõplikku vastust ta praegu veel anda ei osanud. Eestis on ta veel ligikaudu 40 päeva, kuid selle aja sisse jääb veel mitmeid sündmusi, mida ta ootab. Neist põhiline on muidugi laulupidu, aga enne seda tähistatakse jaanipäeva. Kuigi ise ta seda tähistanud ei ole, on talle sellest räägitud. Ta isegi teadis eestikeelset nime jaanipäev. Kohilas võetakse selle tähtpäeva tähistamine ette eriti suurelt, sest ka Raplamaa maakaitsepäev toimub 23. juunil Kohilas.

Rääkides sellest, mis teda Eestisse saabudes üllatas, ütles jaapanlanna, et põhiline üllatus oli loodus ning see, kui palju seda ümberringi leidub. Tema kogemus Jaapanis oli vastupidine – seal ümbritsesid teda hooned, siin on palju rohkem loodust. Erinevus on ka see, et Eestis kasutab ta liikumiseks autot ja bussi. Jaapanis polnud see vajalik, sest kõik kauplused ja teenused olid kodule palju lähemal.

Loomulikult ei ole tal Eestis avanenud väga palju võimalusi Jaapani keeles rääkida, sest Eestis ei ela väga palju jaapanlasi. Kuid mõned olukorrad on siiski ette tulnud. Oma emakeelt on ta saanud kasutada siis, kui on tulnud ette kohtumisi eestlastega, kes on Jaapanis elanud või soovivad sinna vahetusõpilasena minna. Tallinna Ülikool on korraldanud Jaapani kohviku üritusi ning seal on ta nende inimestega kohtunud.

Noor jaapanlanna täidab osalemisega suvisel laulu- ja tantsupeol oma suure unistuse. Huvitav on selle juures ka see, et enne Eestisse tulekut ei olnud Jiu kunagi välismaal käinud. Nüüd ütles ta, et reisimine hakkas talle väga meeldima.

